

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 254/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Hajdukom, Jozefa Murgaša 1316/22, Michalovce, proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 2Pc/43/2022-71 zo 4. mája 2023 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoP/113/2023-106 z 23. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 7. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2Pc/43/2022-71 zo 4. mája 2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4CoP/113/2023-106 z 23. mája 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“). Navrhuje napadnuté rozsudky zrušiť a vec vrátiť konajúcim súdom na ďalšie konanie a súčasne žiada, aby ústavný súd „*zakázal všeobecným súdom pokračovať v porušovaní základného práva alebo slobody sťažovateľa v konaní*“ a priznal mu náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo sťažovateľa a jeho bývalej manželky a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. O odvolaní sťažovateľa krajský súd rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K napadnutému rozsudku okresného súdu:

4. V prípadoch, ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže (mohol) domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto ústavnú sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 8/2022).

5. Z ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že ho ako vecne správny potvrdil. Ústavný súd preto konštatuje absenciu svojej právomoci na preskúmanie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Vzhľadom na uplatnenie princípu subsidiarity ústavný súd odmietol túto časť ústavnej sťažnosti, ktorá smeruje proti napadnutému rozsudku okresného súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

II.2. K napadnutému rozsudku krajského súdu:

6. Ústavný súd sa v súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa napadnutým rozsudkom krajského súdu zaoberal v prvom rade otázkou včasnosti podania ústavnej sťažnosti ako jednej z procesných podmienok jej prípustnosti.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v citovanom § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona

o ústavnom súde]. Ústavný súd pritom opakovane vyslovil právny názor, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd, pričom v prípade jej podania po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, prípadne túto lehotu predĺžiť, pretože kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

9. Ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 24. júna 2024. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená v listinnej podobe 7. mája 2025, pričom z pečiatky doručujúceho orgánu vyplýva, že na poštovú prepravu bola podaná 5. mája 2025, teda celkom zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku (§ 124 zákona o ústavnom súde). Z dôvodov ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ, kvalifikovane právne zastúpený, odvíja zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu od doručenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2CdoR/17/2024 z 30. januára 2025, ktorým bolo jeho dovolanie odmietnuté ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP, keďže proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, zákon prípustnosť dovolania výslovne vylučuje (§ 76 Civilného mimosporového poriadku). V prípadoch, ak je prípustnosť dovolania vylúčená *ex lege*, nemožno dovolanie považovať za účinný prostriedok nápravy slúžiaci ochrane práv sťažovateľa zaručených ústavou, v dôsledku čoho bol pre posúdenie otázky včasnosti podania ústavnej sťažnosti relevantný deň nadobudnutia právoplatnosti namietaného rozsudku krajského súdu, t. j. 24. jún 2024.

10. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti napadnutému rozsudku krajského súdu ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu